

## POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa H. N.

przeciwko U. Z. i K. Z.

o rozwiązanie umowy dożywocia,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 października 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 25 lutego 2015 r., sygn. akt VI ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
- 2) przyznaje adw. W.C. z Kancelarii Adwokackiej w W. od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w (...) kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) wraz z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem kosztów pomocy prawnej świadczonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oraz uzasadnienie wniosku. Uzasadnienie to nie może poprzestawać na odwołaniu się do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, lecz musi obejmować wyodrębnioną argumentację jurydyczną przekonującą, że powołana przez skarżącego przesłanka w sprawie zachodzi. W wypadku, gdy skarżąca twierdzi, że jej skarga jest oczywiście uzasadniona, powinna przedstawić argumentację prawną, wyjaśniającą w czym ta oczywistość się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie, przy uwzględnieniu, że „oczywistość” skargi to jej zasadność ewidentna, niewątpliwa, możliwa do stwierdzenia bez głębszej analizy (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75). Skarga kasacyjna powódki nie przedstawia w uzasadnieniu wniosku na s. 4-6 tak rozumianego uzasadnienia wniosku na s. 4-6 jest wyraźnie widoczne, że ocena zarzutów - a tym bardziej „oczywistości” skargi. Z uzasadnienia wniosku jest wyraźnie widoczne, że ocena zarzutów - a tym bardziej „oczywistości” zarzuconych uchybień, mających prowadzić do oceny o „oczywistej” zasadności skargi opartej na takich zarzutach - wymagałaby szczegółowej analizy, obejmującej także zbadanie okoliczności faktycznych pod kątem ich właściwej kwalifikacji prawnej. Ponadto stanowisko skarżącej zaprezentowane w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie uwzględnia stanowiska judykatury zaprezentowanego w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2014 r., V CSK 653/13, niepubl.

Skarżąca nie przekonała zatem o spełnieniu wymienionej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanki.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).

O kosztach pomocy prawnej świadczonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz na podstawie § 2 ust. 3, § 6 pkt 6, § 13 ust. 4 pkt 2 i §§ 19 rozporządzenia

Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. 2013, poz. 461), stosowanego z mocy § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U. 2016, poz. 1668).

jw